

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-45/22-2

REPUBLIKA HRVATSKA
354 - DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE

PRIMLJENO: 22-03-2022	EOJN
USTROJ. JED. 3	POŠTOM
VRIJEDNOST	NEPOSREDNO
PRILOZI	E-MAIL
KLASA: UP/II-034-02/21-01/271	
URBROJ: 383-22-18	

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Arne Vagner Popović, predsjednice vijeća, Ane Berlengi Fellner i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Glorjane Čičak, zapisničarke u upravnom sporu tužitelja Krilo Shipping Company d.o.o., Jesenice, Poljička cesta-Krilo 62, zastupan po odvjetnicima Zajedničkog odvjetničkog ureda Kruno Peronja i Antica Zorzina Peronja, Split, Domovinskog rata 29b/V, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave Republike Hrvatske, Zagreb, Koturaška cesta 43/IV, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Agencije za obalni linijski pomorski promet, Split, Antofagaste 6 i Kapetan Luka-Krilo, vl. Ivan Tomić, Jesenice, Poljička cesta-Suhi potok 28, zastupan po punomoćniku Zoranu Zoviću, odvjetniku u Splitu, Gundulićeva 20, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 3. ožujka 2022.

presudio je

I Poništava se rješenje Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave Republike Hrvatske, klasa: UP/II-034-02/21-01/271, urbroj: 354-01/21-3 od 31. ožujka 2021. i predmet se vraća na ponovni postupak.

II Tuženik je dužan tužitelju naknaditi troškove upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn u roku od 15 dana od dana primitka presude, a u preostalom dijelu se zahtjev odbija.

Obrazloženje

1. Presudom ovoga Suda, poslovni broj: UsII-152/21 od 20. svibnja 2021., točkom I. izreke, poništeno je rješenje tuženika, klasa: UP/II-034-02/21-01/271, urbroj: 354-01/21-3 od 31. ožujka 2021. i predmet vraćen na ponovni postupak. Točkom II. izreke određeno je da je tuženik dužan tužitelju naknaditi troškove upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn u roku od 15 dana od dana primitka presude, a u preostalom dijelu se zahtjev odbija.

2. Rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske, broj: U-zpz-161/21 od 5. siječnja 2022., odlučujući o zahtjevu Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, poslovni broj: GZ-DO-263/21 od 6. prosinca 2021. za izvanredno preispitivanje zakonitosti naprijed navedene pravomoćne presude ovog Suda, Vrhovni sud Republike Hrvatske ukinuo je presudu ovoga Suda u dijelu pod stavkom I. i II. izreke, te predmet u tom dijelu vratio Visokom upravnom sudu na ponovno rješavanje.

3. Zahtjev za izvanredno preispitivanje zakonitosti pravomoćne presude Vrhovni sud Republike Hrvatske ocijenio je osnovanim, nalazeći da je Visoki upravni sud

Republike Hrvatske povrijedio odredbu članka 434. stavak 4. Zakona o javnoj nabavi ("Narodne novine", broj: 120/16.) kojom je propisano da ako Visoki upravni sud Republike Hrvatske poništi odluku Državne komisije, da će svojom presudom odlučiti i o žalbi u postupku javne nabave. Naime, Visoki upravni sud Republike Hrvatske u konkretnom slučaju je poništio predmetno rješenje Državne komisije, a nije odlučio o žalbi tužitelja, već je predmet vratio na ponovni postupak, s pozivom na odredbu članka 58. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima (kojom je propisano "ako sud utvrdi da je pojedinačna odluka javnopravnog tijela nezakonita presudom će usvojiti tužbeni zahtjev, poništiti pobijanu odluku i sam riješiti stvar, osim kada to ne može učiniti s obzirom na prirodu stvari ili je tuženik rješavao po slobodnoj ocjeni"). No, u takvoj procesnoj situaciji Zakon o javnoj nabavi je *lex specialis* u odnosu na Zakon o upravnim sporovima pa je Visoki upravni sud Republike Hrvatske trebao postupiti sukladno odredbi članka 434. stavak 4. Zakona o javnoj nabavi, a ne sukladno odredbi članka 58. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima (tako i ovaj sud u U-zpz-26/19 od 5. studenog 2019.).

4. Tuženik je osporenim rješenjem, temeljem odredbe članka 425. stavak 1. točka 2. Zakona o javnoj nabavi, odbacio žalbu tužitelja protiv odluke o poništenju postupka javne nabave zbog nedostatka pravnog interesa tužitelja za podnošenje žalbe, u smislu odredbe članka 401. stavak 1. istog Zakona.

5. Tužitelj je pokrenuo upravni spor kojim pobija zakonitost rješenja tuženika kojim je odbačena njegova žalba izjavljena protiv odluke o poništenju postupka javne nabave, urbroj: 887-2-4/21 od 15. ožujka 2021., zbog nedostatka pravnog interesa. U tužbi tužitelj osporeno rješenje pobija iz svih zakonom propisanih razloga. Obrazlaže kronologiju postupka prije donošenja odluke o poništenju postupka javne nabave, smatrajući da ima pravni interes, a da je tuženik bio dužan donijeti meritornu odluku u vezi s njegovim žalbenim navodima, te se u tom smislu poziva na presudu ovoga Suda, poslovni broj: UsII-396/20 od 10. prosinca 2020. Smatra netočnim navode tuženika da nije osporavao razloge odbijanja svoje ponude, a što je razvidno iz žalbe u kojoj osporava razloge njegovog odbijanja navodeći za to argumente o kojima tuženik nije odlučio. Smatra da ga je u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda naručitelj trebao, sukladno članku 293. stavku 1. Zakona o javnoj nabavi, pozvati da dostavi dokaz da raspolaže zamjenskim brodom, a da je naručitelj tumačio jednostranu izjavu o raskidu ugovora o pružanju usluge zamjenskog broda izvan svojih ovlasti i pogrešnim tumačenjem odredbe članka 829. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima. Nakon što je odluka o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja poništena, a ponuda tužitelja ostala jedina ponuda u predmetnom postupku, došlo je do novonastalih okolnosti koje nisu uzrokovane postupanjem tužitelja, a koje naručitelj neutemeljeno izlazeći izvan svojih ovlasti smatra presudnim za utvrđivanje da ponuda tužitelja ne ispunjava tehničke uvjete. Tuženik nije meritorno odlučio o navodima da je naručitelj bio dužan pozvati tužitelja na upotpunjavanje ponude, da tužitelj raspolaže drugim zamjenskim brodom „Naranča“, da nije došlo do raskida ugovora te da tužitelj udovoljava propisanim uvjetima tehničke i stručne sposobnosti. Tek meritornim odlučivanjem o njegovim žalbenim navodima te eventualnom ocjenom da je njegova ponuda zakonito odbijena tužitelj bi bio konačno isključen, odnosno moglo bi mu se uskratiti pravo na žalbe nove odluke naručitelja u istom postupku javne nabave. Predlaže da Sud uvaži žalbu uz naknadu troškova upravnog spora za sastav tužbe u iznosu od 120.000,00 kn.

6. Također predlaže da Sud sukladno odredbi članka 26. stavak 2. Zakona o upravnim sporovima odgodi izvršenje odluke o poništenju postupka javne nabave,

odnosno temeljem članka 47. istog Zakona odredi privremenu mjeru na način da se odgađa izvršenje te odluke.

7. U odgovoru na tužbu tuženik ističe da ne postoje procesne pretpostavke iz članka 401. Zakona o javnoj nabavi jer je tuženik iz sadržaja zaprimljene žalbe utvrdio da tužitelj u smislu članka 420. stavka 1. točke 7. istog Zakona nije iznio žalbeni navod s konkretnim opisom nepravilnosti i obrazloženjem, a kojim žalbenim navodom bi konkretno osporio razloge odbijanja njegove ponude sadržane u zapisniku o ponovljenom pregledu i ocjeni ponuda. Smatra da postupovna pretpostavka prava na žalbu iz članka 401. Zakona u konkretnom slučaju nije bila ispunjena iz razloga što ponuda tužitelja u predmetnom postupku javne nabave nikako ne bi mogla biti odabrana radi sklapanja ugovora o javnoj nabavi jer je njegova ponuda u predmetnom postupku javne nabave odbijena od strane naručitelja, a koje odbijanje ponude tužitelj žalbom u žalbenom postupku nije osporavao. S obzirom da tužitelj žalbom nije osporavao zakonitost pregleda ocjene, to jest odbijanja svoje ponude koji je naveden u zapisniku o ponovljenom pregledu i ocjeni ponuda, sve i da je uspio sa žalbom, tj. dokazati da i preostale ponude nisu bile zakonito pregledane i ocijenjene, u konkretnom postupku javne nabave ne bi mogla biti odabrana njegova ponuda jer i dalje ostaje na snazi razlog odbijanja njegove ponude koji žalbom nije osporavao, a koji razlog odbijanja tuženik u žalbenom postupku nije bio ovlašten kontrolirati ex off. Ističe da tužitelj tužbom potvrđuje da žalbom nije osporavao razlog odbijanja svoje ponude već nezakonitost rješenja vidi kao posljedicu pogrešno i nepotpuno primijenjenog materijalnog prava. Također, opširno obrazlaže iz kojih razloga smatra da u konkretnom slučaju ne bi došlo do primjene odredbe članka 293. Zakona o javnoj nabavi. Predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev te prijedlog za određivanjem odgovodnog učinka tužbe i privremene mjere.

8. U odgovoru na tužbu zainteresirana osoba, odnosno naručitelj, ističe da je tuženik ispravno naveo kako je naručitelj u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda, u točki 14. naveo da u postupku ponovnog pregleda ponuda tužitelj ne dostavlja dokaz da i dalje raspolaže ponuđenim zamjenskim brodom „Kriilo“ u vlasništvu obrta Kapetan Luka-Kriilo, vl. Ivan Tomić, čime ne ispunjava uvjete sukladno članku 43. Zakona o prijevozu u linijskom i povremenom obalnom pomorskom prometu i člancima 9. do 12. Pravilnika o uvjetima koje mora ispunjavati brod i brodar za obavljanje javnog prijevoza u linijskom obalnom pomorskom prometu jer tužitelj u postupku ponovnog pregleda i ocjene ponuda nije po traženju naručitelja dostavio traženi upisni list za zamjenski brod „Kriilo“, odnosno dokaze o ispunjavanju tehničkih uvjeta sukladno članku 43. navedenog Zakona. Opsežno i detaljno obrazlaže iz kojih razloga smatra da tužitelj ne udovoljava traženim uvjetima, ne samo zato što tužitelj nije dostavio traženi upisni list broda „Kriilo“, ne stariji od 6 mjeseci nego i što nije dostavio traženi dokaz o pravnom temelju korištenja broda jer je ugovor o zakupu tog broda, a koji je u ponudi dostavio, tada raskinut od strane zakupodavatelja. Poziva se na odredbe navedenog Zakona i Pravilnika te Uredbu o uvjetima i vrednovanju kriterija za davanje koncesije i sklapanja ugovora o javnoj usluzi za obavljanje javnog prijevoza u linijskom obalnom pomorskom prometu, kao o propisima lex specialis, prema kojima mora biti ispunjen uvjet da brodar ima odgovarajući brod za pružanje usluge javnog prijevoza, a ako nema odgovarajući brod, ne može mu se dati pravo obavljanja usluge javnog prijevoza s obvezom javne usluge. Opširno obrazlaže iz kojih razloga tužitelj nema odgovarajući zamjenski brod te iz kojih razloga nije moguće primijeniti odredbu članka 293. Zakona o javnoj nabavi.

Predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev kao i prijedlog za odgovornim učinkom tužbe i predloženu privremenu mjeru.

9. U odgovoru na tužbu zainteresirana osoba Kapetan Luka-Krilo, vl. Ivan Tomić osporava tužbene navode ističući da je Ugovor raskinut za što daje detaljno obrazloženje.

10. Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja, a uzimajući u obzir činjenice utvrđene u upravnom postupku koji je prethodio donošenju osporavane odluke, Sud nalazi da je tužbeni zahtjev kojim se traži poništenje osporenog rješenja tuženika osnovan.

11. Iz podataka spisa predmeta dostavljenog Sudu tijekom ovog upravnog spora proizlazi da je odluka o poništenju postupka javne nabave od 15. ožujka 2021. donesena u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda, nakon što je tuženik u povodu žalbe ovdje tužitelja rješenjem od 15. siječnja 2021. poništio odluku o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja od 23. studenog 2020., kojom je od tri ponude koje je naručitelj ocijenio valjanima, a među kojima je bila i ponuda tužitelja, odabrao kao najpovoljniju ponudu ponuditelja Kapetan Luka-Krilo, vl. Ivan Tomić, Jesenice. U ponovljenom postupku naručitelj je, nakon što je pozvao ponuditelje da dostave upisne listove za osnovne, odnosno zamjenske brodove ne starije od 6 mjeseci, donio odluku o poništenju postupka javne nabave nakon što je utvrdio da ni nakon zaprimanja pojašnjenja ili dopune informacija i dokumentacije, kao i prihvata ispravka računskih pogrešaka ni jedna ponuda nije prihvatljiva, odnosno u cijelosti ne udovoljava uvjetima propisanim u dokumentaciji o nabavi. Iz odluke i zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda proizlazi da ponuda tužitelja ne ispunjava tehničke uvjete sukladno članku 43. Zakona o prijevozu u linijskom i povremenom obalnom pomorskom prometu („Narodne novine“, broj: 33/06., 38/09., 87/09., 18/11., 80/13., 56/16. i 121/19.) i člancima 9. do 12. Pravilnika o uvjetima koje mora ispunjavati brod i brodar za obavljanje javnog prijevoza u linijskom obalnom pomorskom prometu („Narodne novine“, broj: 26/14.) iz razloga što ponuditelj u postupku ponovnog pregleda ponuda nije dostavio dokaz da raspolaže ponuđenim zamjenskim brodom „Krilo“ u vlasništvu obrta Kapetan Luka-Krilo, vl. Ivan Tomić, dok ostale dvije ponude ne udovoljavaju dokumentaciji o nabavi jer se u istima planira interna stopa rentabilnosti (IRR) viša od maksimalno propisane.

12. Tuženik je osporenim rješenjem utemeljenim na odredbi članka 401. stavak 1. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, broj: 120/16.) ocijenio da tužitelj žalbom protiv odluke o poništenju postupka javne nabave nije osporio zakonitost pregleda i ocjene, odnosno odbijanja njegove ponude iz svih razloga koji su navedeni u zapisniku o ponovnom pregledu i ocjeni ponude. Obrazlaže da je tužitelj morao osporiti ocjenu naručitelja u odnosu na razloge odbijanja njegove ponude te dokazati da upravo on ima pravni interes za dobivanje predmetnog ugovora i da je pretrpio ili bi mogao pretrpjeti štetu od kršenja subjektivnih prava jer u protivnom, čak i u slučaju da se ostali žalbeni navodi koje navodi ocijene osnovanima, te s obzirom da je u žalbenom postupku utvrđeno da u ponovnom postupku pregleda i ocjene ponuda nije bilo nejednakog tretmana ponude žalitelja u odnosu na ponudu drugog ponuditelja, kako se tvrdi u žalbi, utvrđeno je da se radi o drugačijem činjeničnom stanju od iznesenog u žalbi pa stoga žalitelj ne bi mogao biti odabran za sklapanje predmetnog ugovora o javnoj nabavi, budući bi njegova ponuda i dalje bila odbijena, zbog čega žalitelj nikako ne bi mogao pretrpjeti štetu od kršenja subjektivnih prava.

13. Navedenom odredbom članka 401. stavak 1. Zakona o javnoj nabavi propisano je da pravo na žalbu ima svaki gospodarski subjekt koji ima ili je imao pravni interes

za dobivanje određenog ugovora o javnoj nabavi, okvirnog sporazuma, dinamičnog sustava nabave ili projektnog natječaja i koji je pretrpio ili bi mogao pretrpjeti štetu od navodnog kršenja subjektivnih prava.

14. Imajući u vidu navedenu odredbu Zakona te okolnosti konkretnog slučaja, ovaj Sud nalazi pogrešnim navedeni zaključak iz osporenog rješenja tuženika da tužitelj niti jednim od žalbenih navoda nije osporio zakonitost odluke o poništenju postupka javne nabave, odnosno da njegova žalba ne sadrži žalbene navode u smislu odredbe članka 420. stavak 1. točka 7. Zakona o javnoj nabavi. Naime, suprotno mišljenju tuženika, tužitelj je u svojoj žalbi upravo osporavao razloge zbog kojih je naručitelj zaključio da njegova ponuda, koja je u prethodnom postupku ocijenjena valjanom, u ponovljenom postupku ocjene ponuda je odbijena jer tužitelj nije dokazao pravni temelj korištenja zamjenskog broda „Kriilo“ jer je naručitelj zaključio da je ugovor o pružanju usluge toga zamjenskog broda raskinut na temelju dopisa o jednostranom raskidu od veljače 2021., a koji tužitelj nije prihvatio, pa osporava pravilnim ovakvo utvrđenje naručitelja. U žalbi se poziva i na pogrešnu primjenu odredbe članka 293. Zakona o javnoj nabavi, smatrajući da novonastale okolnosti u ponovljenom postupku su dale mogućnost naručitelju da pozove tužitelja na dokaz da posjeduje drugi zamjenski brod, te ukazuje na nejednakost u postupanju jer je njegova ponuda odbijena zbog nedostavljanja potvrde ne starije od 6 mjeseci, dok drugi ponuditelj, koji također nije dostavio takvu potvrdu za svoj brod, nije odbijen iz tih razloga. Dakle, proizlazi nedvojbeno da je tužitelj u žalbi osporavao razloge zbog kojih je njegova ranije valjana ponuda u ponovljenom postupku ocijenjena nevaljanom, pa neosnovano tuženik u odgovoru na tužbu zaključuje da zbog nedostatka u sadržaju žalbe u smislu članka 420. stavak 1. točke 7. navedenog Zakona nije mogao ocjenjivati zakonitost razloga zbog kojih je odbijena ponuda tužitelja u ponovljenom postupku. Stoga je, prema mišljenju ovoga Suda, u konkretnom slučaju tuženik bio dužan donijeti meritornu odluku u vezi sa žalbenim navodima tužitelja, a ne žalbu odbaciti zbog nedostatka pravnog interesa. Naime, tužitelj ima pravo da se na sve njegove žalbene navode odgovori te ima pravni interes da se o njegovoj žalbi odluči. Odredbom članka 3. stavka 1. točke 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.) je jasno propisano da je predmet upravnog spora ocjena zakonitosti pojedinačne odluke kojom je javnopravno tijelo odlučilo o pravu, obvezi ili pravnom interesu stranke u upravnoj stvari (upravni akt protiv kojeg nije dopušteno izjaviti redoviti pravni lijek). U konkretnom slučaju predmet ovog upravnog spora je rješenje tuženika kojim je odbačena žalba tužitelja zbog nedostatka pravnog interesa.

15. Dakle, predmet ovog upravnog spora je procesno rješenje kojim je žalba odbačena, a ne rješenje kojim se meritorno odlučuje o žalbi tužitelja.

16. Ovaj Sud je u svojoj presudi, poslovni broj: UsII-34/20 od 13. veljače 2020., donesenoj u izvršenju presude Vrhovnog suda Republike Hrvatske, broj: U-zpz-26/19, iskazao da što se tiče ocjene Vrhovnog suda Republike Hrvatske da je Zakon o javnoj nabavi lex specialis u odnosu na Zakon o upravnim sporovima pa da je Visoki upravni sud trebao postupiti sukladno članku 434. stavak 4. Zakona o javnoj nabavi, a ne sukladno članku 58. stavku 1. Zakona o upravnim sporovima, da je predmet ovog upravnog spora bila ocjena zakonitosti procesnog rješenja tuženika kojim je nezakonito, kako je to Sud utvrdio, odbačena žalba tužitelja. Dakle, u konkretnom slučaju se ne radi o odlučivanju o žalbi u meritumu, već o procesnoj odluci. Stoga tumačenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske da se u konkretnom slučaju nije mogla primijeniti odredba članka 58. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima te predmet

vratiti na ponovni postupak, s obzirom na prirodu stvari, dovodi u pitanje samu nadležnost i ulogu tuženika.

17. Sud se također pozvao na Zakon o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave ("Narodne novine", broj: 18/13., 127/13., 74/14. i 98/19.) kojim je u članku 3. stavku 1. propisano da je Državna komisija samostalno i neovisno državno tijelo nadležno za rješavanje o žalbama u vezi s postupcima javne nabave, postupcima davanja koncesije i postupcima odabira privatnog partnera u projektima javno-privatnog partnerstva. Stoga u situaciji kada Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave donese procesno rješenje protiv kojeg je moguće pokrenuti upravni spor i kada je predmet upravnog spora samo procesno rješenje, nema temelja za odlučivanje o žalbi tužitelja sukladno odredbi članka 434. stavak 4. Zakona o javnoj nabavi, budući da je predmet tog upravnog spora samo rješenje kojim je žalba odbačena temeljem odredbe članka 425. stavak 1. točka 2. Zakona o javnoj nabavi. Suprotnim tumačenjem bi se teoretski moglo dogoditi da tuženik ne vrši svoju zakonom propisanu ulogu, odnosno da kao samostalno i neovisno državno tijelo rješava o žalbama, između ostalog, u vezi s postupcima javne nabave. Budući se upravni spor vodi prema odredbama Zakona o upravnim sporovima, sud može, ako utvrdi da je pojedinačna odluka javnopravnog tijela nezakonita, usvojiti tužbeni zahtjev, poništiti pobijanu odluku i vratiti predmet na ponovni postupak tuženiku kada ne može sam riješiti stvar s obzirom na prirodu stvari. Stoga je Sud u navedenoj presudi zaključio da i kada tuženik meritorno odluči u žalbi, da se navedena odluka može poništiti i s obzirom na prirodu stvari vratiti na ponovni postupak tuženiku. Navedeno proizlazi i iz odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-I-2911/2017 od 15. veljače 2019., kojom je Ustavni sud odbio zahtjev za ocjenu suglasnosti s Ustavom članka 434. i 435. Zakona o javnoj nabavi ("Narodne novine", broj: 120/16.) te u obrazloženju naveo (stranica 17, točka 16. odluke) da načelo ekonomičnosti postupka ne može ići na uštrb pravičnosti postupka i konačne odluke. U tom smislu, u onim slučajevima u kojima Visoki upravni sud Republike Hrvatske ocijeni da nema dovoljno podataka na temelju kojih bi mogao u punom meritumu odlučiti o samoj žalbi protiv odluke naručitelja, odnosno povrh ocjene zakonitosti postupaka i odluke naručitelja, ujedno ocijeniti i ekonomsku svrsishodnost konkretne ponude u natječajnom postupku, Ustavni sud ukazuje na članak 58. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima. Tom odredbom propisano je da će u slučaju kada utvrdi da je pojedinačna odluka javnopravnog tijela nezakonita, sud svojom presudom usvojiti tužbeni zahtjev, poništiti pobijanu odluku i sam riješiti stvar, osim kad to ne može učiniti s obzirom na prirodu stvari ili je tuženik rješavao po slobodnoj ocjeni. Ovaj Sud se također pozvao i na odredbu članka 31. stavak 1. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske ("Narodne novine", broj: 99/99., 29/02. i 49/02.) kojom je propisano da su odluke i rješenja Ustavnog suda obvezatni i dužna ih je poštovati svaka fizička i pravna osoba. U situacijama kada po prirodi stvari ovaj Sud ne može sam riješiti stvar može predmet vratiti tuženiku na ponovni postupak.

18. Slijedom navedenog, Sud je, osiguravajući sudsku zaštitu prava i pravnih interesa stranaka u predmetnom upravnom sporu, ocijenio rješenje tuženika nezakonitim te je na temelju odredbe članka 58. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u izreci presude.

19. Sud nije posebno odlučivao o prijedlogu tužitelja za donošenjem rješenja o odgodnom učinku tužbe, odnosno privremenoj mjeri koja sadržajno predstavlja odgodni učinak tužbe, budući da je donesena odluka o tužbenom zahtjevu.

20. Odluku o troškovima žalbenog postupka donijet će tuženik u ponovnom postupku ovisno o uspjehu tužitelja u žalbenom postupku.

21. Odluka o troškovima upravnog spora koji se sastoji od sastava tužbe po punomoćniku uvećano za PDV donesena je sukladno odredbi članka 79. stavak 1., 4. i 6. Zakona o upravnim sporovima i Tbr. 23. točka 1. i Tbr. 42. i Tbr. 50. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj: 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.) kao osnovana u dosuđenom iznosu od 3.125,00 kn, dok je u preostalom dijelu zahtjev odbijen kao neosnovan obzirom da se prema stavku 2. navedenog članka Zakona vrijednost predmeta spora smatra neprocjenjivom.

U Zagrebu, 3. ožujka 2022.

Predsjednica vijeća
Arma Vagner Popović, v. r.

Za točnost otpravka – ovlaštenih službenik

Tanja Nemčić

